

Biografie Yootha Wong-Loi-Sing

Yootha Wong-Loi-Sing (1987) is zangeres en actrice. Met haar debuutrol als de lijfslavin Mini-Mini in de speelfilm *Hoe Duur was de Suiker*, de openingsfilm van het Nederlands Film Festival 2013, maakt ze grote indruk en wordt genomineerd voor het Gouden Kalf voor Beste Actrice. De film, geregisseerd door Jean van de Velde, speelt zich af in het koloniale Suriname van de 18^e eeuw.

In 2012 maakt Yootha haar televisiedebuut als de extravagante Angel in BNN's interactieve jongerenserie *Who's in Who's out*. Zes jaar eerder is ze al te horen in de soundtrack van de film *Kicks* en later op de zomerse track *Bij Mij*. In 2010 staat Yootha als solozangeres in het voorprogramma van Postman tijdens zijn tour door Nederland en België. Begin 2013 rond Yootha haar studie Sociologie af.

In 2015 was ze te zien in de tv-series *Bagels en Bubbels*, *Zij hoort bij mij* en *Heer & Meester 2*, en de films *Mannenharten 2* (Mark de Cloe) en *The Paradise Suites* (Joost van Ginkel).

Begin 2016 was te zien in de bioscoop in de thriller *Sneekweek*, waarin ze een van de hoofdrollen vertolkt, en op televisie in de dramaserie *Project Orpheus*. En later dat jaar in de Nickelodeon serie *De Ludwigs* en in de One Night Stand-film *CAS* onder regie van Joris van den Berg.

In 2017 speelde Yootha diverse rollen in televisieseries zoals *Suspects*, *De Mannentester* en *Hunter Street*, de Engelstalige remake van de Nederlandse Nickelodeon-serie de Ludwigs. Momenteel staat ze op de set van het tweede seizoen van zowel *De Ludwigs* als *Hunter Street*. Binnenkort is ze in de bioscoop te zien in de nieuwe speelfilm *Alles voor elkaar* onder regie van Danny Stolker.

Yootha over haar rol in *Hoe duur was de Suiker*: *'Het is normaal dat je als actrice jezelf transformeert naar een personage, dat is de essentie van het acteren. Maar ik heb persoonlijk nog nooit zoiets heftigs meegemaakt als in deze film. Mini-Mini wordt op een gegeven moment verkocht en afgevoerd met een muilkorf om. Ze zit in een krappe kar vol met andere slaven, een verschrikkelijk ongemakkelijke, vieze, onmenselijke situatie. Ik voelde daadwerkelijk hoe het is om behandeld te worden als een... nee, niet eens als een beest, minder dan dat. En dat – wetende dat mijn voorouders dat waarschijnlijk ook hebben meegemaakt – was heel heftig, heel emotioneel en heel confronterend. Vóór deze scène kon ik altijd een afstand bewaren, maar dit was fysiek zo intens dat ik er niet meer onderuit kon. Dit waren echte tranen.'*